

Avântul

REDACTORI:

D. L. Stăhiescu și C. N. Turcu

APARE SĂPTĂMÂNAL

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA
Strada Apele Minerale No. 8

EROISM SALUS POPULI SUPREMA LEX

Plecăm capul înaintea eroilor de război.

Venerăm amintirea lor și ne simțim datori să o immortalizăm în monumente.

Se pare însă că eroismul lor pălește puțin în fața altui soi de eroism.

A lupta pentru a trăi cinstit și demn, a sta drept și dârz în fața vieții, a lupta și a învige astăzi, este tot atâta de eroic, ca și eri în fața tunului.

Nu sunt mulți acești eroi, dar totuși sunt.

Caractere întregi și suflete dârce, ei înfruntă cu eroism sărăcia, ori dau cu piciorul în mărirea ce li s'ar putea darnic oferi, în schimbul unor ușoare temeneli.

Suntem datori să-i vedem, să-i prețuim și mai ales să-i imităm.

Dacă eroismul din război ne-a dat România-Mare, eroismul caracterelor ne va da România tare.

Birușele se câștigă nu numai prin puterea armelor; e nevoie de suflete puternice.

Dacă în lupta pentru însănătoșirea sufletească a neamului nostru, am avea tot atâția luptători eroi câți au fost în războiul de întregire, victoria s'ar câștiga cu siguranță.

Din nefericire lupta este abea la început.

Prima bătălie se dă în câmpul politic.

Era firesc să înceapă aici.

Trebuia curățit acest teren.

Nu de aici se împrăștie oare gazele, cari otrăvesc cultura noastră, sufletul nostru, viața noastră întreagă morală și materială???

Nădăjdum că sufletul sănătos al națiunii va ieși învingător în această luptă.

I. MATASĂ

Duminică 25 Martie a. c., s'a ținut la li-
ceul «Petru Rareș» adunarea generală a comi-
tetului școlar.

Între alte hotărâri care s'au luat, cea mai
de seamă a fost aprobarea devizelor pentru con-
struirea gardurilor, transformarea amfiteatrului
în sala de festivități, mărirea clădirii servito-
rilor cu încă două camere, spre a-l scoate din
corpul liceului, și repararea băncilor. Deas-
emenea s'au proclamat membrii de onoare, ho-
rărându-se înscrierea în cartea de aur a comi-
tetului Doamna Emma Dr. Soerac Lalu și D-l
Dr. Soerac Lalu, pentru frumoasa donație ce
au făcut comitetului școlar, constând din una
mă mie lei, rentă improprietary, din al cărui
rentă să se dea bursa anuală unui elev de
I. V. reală, sărac și meritos în amintirea
câmpului lor tin, Miti, fost elev în cl. V a
reală a liceului «Șuica» din București, mort
la 25 Octombrie 1927.

Sau, pe limba noastră: *legea su-
premă să fie salvarea poporului!*

Dar numai Romanii, cu simțul lor
genial de a supune și stăpâni lumea,
au înțeles deplin tâlcul adânc al a-
cestei maxime, pe care au trecut-o
— cu litere eterne — în cartea legilor.
Și numai ei au înțeles că, dacă au
trecut-o acolo, nu-i deajuns ca să
salveze poporul, ci trebuie s'o ur-
meze întocmai, s'o aplice în orice
moment și să se supună ei în orice
împrejurare. — Ar fi imposibil să in-
șirăm, aici, toată mulțimea numelor
celebre care s'au jertfit, și-au sacrifi-
cat familiile, și-au ignorat rudele,
prieteni, cunoscuții, în numele și pen-
tru salvarea poporului și a republicei!
Sunt așa de mulți, încât, fiecare pa-
gină din istoria Romanilor ne oferă
cel puțin câte două trei exemple!

Și republica romană a trăit atâta
timp cât a avut vie, într'ansa, *legea
supremă: salvarea poporului!* De
unde nu — desmembrare, dispariția
republicei...

Și, totuși, aici, avem de-aface cu
un caz, poate, unic în istoria trecu-
tului: distrugerea unui singur popor
puternic, creiază o droaie de popoare
mai mărunte, de acelaș neam și a-
proape cu aceeaș vitalitate! A fost
ultima mare sforțare a legii salvării
poporului — de astădată prin el însuși!

Salus populi suprema lex!

Și de atunci, tot mai rar s'a ținut
socoteala de această maximă funda-
mentală.

...La noi, *Legea supremă, salva-
rea poporului*, a mai fost doar cre-
zul dârz al voievozilor și cnejilor ce
ne-au apărut, cu sângele lor, dealun-
gul năvălirilor de hoarde barbare,
asiatice;

*Legea supremă, salvarea poporu-
lui*, a mai fost doar stindarul revo-
luționarilor depe amândouă povârni-

șurile Carpaților, sau de prin vâgă-
unile munților apuseni! Revoluționari
cari au pierit, unii în surghiun, alții
trași pe roată, iar alții nebuni;

*Legea supremă, salvarea poporu-
lui*, a mai fost doar eroismul supra-
omenesc al domnitorului Cuza — e-
roism plătit scump, cu viața, dincolo
de hotare, printre străini;

*Legea supremă, salvarea poporu-
lui*, a mai fost doar simbolul genera-
ției de jertfă, care s'a mutilat în
războiul independenței neamului, pe
câmpiile înghețate ale Bulgariei. Ge-
nerație a cărei umbră o mai vedem
încă și azi, câteodată... când sprijini-
tă într'un picior de lemn... când
tărându-se într'o pereche de cărje...
când cu tidva înfășurată într'un ban-
daj soios ce ascunde vre-o rană
oribilă...

Și, deatunci, *legea supremă, sal-
varea poporului*, a încetat cu desă-
vârșire de a mai fi imboldul dinamic
al generațiilor care s'au scurs! Nu-și
pot asuma lor cele câteva acte de
eroism săvârșite în ultimul timp:
Războiul din Balcani și cel de 'Intre-
girea Neamului! Pentru că aceste acte
sunt opera norocului și, mai ales, a
dorințelor neimplinite ale generațiilor
eroice, anterioare!

*Legea supremă a generației ac-
tuale?*

Salvarea individului prin distruge-
rea poporului!

Pentru că ce altceva poate fi: Re-
șița, Afacerea avioanelor, Robia lui
Grödel, Distrugerea pădurilor, Fraude-
le dela Monitor, și toate celelalte
învârteli la ordinea zilei...

...*Salus populi suprema lex!*

*Legea supremă să fie salvarea po-
porului?*

Dar cine mai îndrăznește să o
spună astăzi!...

C. N. TURCU

UN ALT SOI DE HOȚIE SAU CUM SE CONFEȚIONEAZĂ

O REVISTĂ RENTABILĂ
de V. N. DIMA

Sub acest, din urmă, titlu a apă-
rut, în «Curentul» cu data de 25
Martie 1928, un articol semnat de
Ion Darie.

E vorba de un articol «Dilema»
publicat de d-l C. N. Turcu, redac-
tor al ziarului nostru, în confratele
Reformatorul — pe când d-sa era col-
laborator la acel ziar — și șterpelit
de spanacul literaro-artistic «Spec-
tacolul» din București. Dilema după
ce a apărut în Reformatorul sub
semnătura C. N. Turcu, apare, cu
trei luni mai târziu, în Spectacolul
sub semnătura Mar-Ieta.

Nimic schimbat decât numele și
sexul.

Domnul Lakner, directorul Spa-
nacului (pardon al Spectacolului) a
crezut, poate, că d-l Turcu fiind că-i
tânăr e și îngăduitor; or știu eu,
că n'o să-i cadă în mână revista și
că astfel n'o să fie dat în spectacol
pentru atâta lucru. Că deci poate
d-l Lakner să ciupească depe ici
depe colo, doar, doar, o ieși ceva
și din Spectacolul.

E revoltător cum Laknerii nu s'au
mulțumit numai să negustorească
averea materială a țării noastre, ci
acum, s'au agățat și de producția
mîinii, pe care o fură și o vând la
tarabă ca pe niște mășline sau ca
pe niște covrigi înșirați pe ață.

Nu d-lor Laknerii, revista n'are
nimic de aface cu vânzarea de ace
și cremă de ghetă! Așa că lăsați-
vă de meseria aceasta și apucați-vă
de aceia care este în spiritul d-vs.
O să vă renteze mai bine.

Dar iată ce scrie d-l Darie:

„Dacă tiparul hrănește foarte sgăr-

(continuare pe pag. II-a)

BISERICA ACTIVĂ

de Pr. I. CHIRCĂ

Intr'un ziar cultural ca al nostru,
asupra rolului căruia, nimeni nu tre-
buie să capete vre-o îndoială, că ar
ascunde și gânduri subversive, în faza
evoluțiunii noastre sociale după răz-
boiul prefacerilor sociale și al drep-
tății naționalităților, când orice bun
român trebuie să munească pentru
triumful binelui public; e firesc ca să
se vorbească și despre rolul bisericii
noastre ca factor hotărâtor de lumina-
rea cugetelor și de educațiunea
maseilor iubitoare de Hristos.

E firesc lucru, să ne ocupăm de
rolul cultural și social al bisericii
creștine ortodoxe, fiindcă această in-
stituțiune cu caracter dumnezeesc și
național a păstrat și desăvârșit în
forme originale viața istorică a ne-
amului nostru. Toate manifestările su-
fletului românesc au la bază spiritul
ideilor creștine și numai așa se la-
morește faptul că: Statul român și
naționalitatea s'a dezvoltat și a trăit
în funcțiune de ortodoxie, în funcțiune
de binefacerile Evangheliei.

Contribuțiunea morală, culturală și
socială a bisericii noastre este des-

tul de bogată și se îndreaptă în toate
direcțiunile. Bunăoară, cu privire la
desvoltarea graului național, biserica
are meritul de-a fi întreținut viu graiul
popular adoptat în scrierile cărților
de slujbă, pe care le-au redactat slu-
jitorii bisericii, biserica fiind depozi-
tara limbii și literaturii românești, in-
cepând din veacul XVI-lea, până în
zilele noastre. Cu privire la muzică,
pictură, arhitectură, deasemenea în
biserica au luat naștere și astiel se
explică pe lângă caracterul original
al produselor artistice, dar și caracte-
rul lor național, cuprinzând toate
particularitățile geniului românesc. Și
tot așa cercetând legătura spirituală
dintre biserică și neamul nostru, vom
vedea o perfectă colaborare și infil-
trație a ideilor creștine în viața fa-
miliară, socială și cetățenească.

Când punem în discuție — chesti-
unea: biserica activă, ne întrebăm, în
ce stă și cum se produce acest te-
nomen al instituțiunii lui Iisus Hristos.
Prin biserica activă înțelegem, cola-
borarea intimă și sinceră între bise-
rică și popor. Biserica, ca atare este
tot o școală activă, o școală univer-
sală, a cărui obiectiv e instrucția și
educația oamenilor, indiferent de
vârstă și de puterea de înțelegere a

cunoștințelor religioase. În această
direcțiune, biserica are de împlinit
cea mai grea misiune, de aceia a
avut grija ca ea să fie condusă de
un cler bine pregătit și investit de
darul apostolilor, pentru ca opera ce
trebuie să efectueze să capete caracte-
rul idealismului și al veșniciei.

Printre principiile pe care le cul-
tivă biserica în desăvârșirea ființei
spirituale a omului, principiul liber-
tății spirituale și al autorității univer-
sale a cuvântului lui Iisus Hristos,
a venit în luptă cu principiul liber-
tății sociale, de unde a decurs pen-
tru biserica lupta cu persecuțiile,
erezile și indiferentismul religios, pe
care spre mândria bisericii le-a stă-
râmat, lucrând în omenire cu ajuto-
rul idelilor Noului Testament. Acesta
e tiparul de construirea și desvoltarea
a societății omenești tip, în care ordi-
nea socială și raporturile de drep-
tate între cetățeni se întemeiază pe
cuvântul evanghelic rostit o mîinii
prin gura apostolului Pavel: „tot su-
fletul să se supună stăpânilor din
Stat, căci acestea sunt rânduite de
D-zeu pe pământ, pentru desăvârșir ea
ființei omenești”.

(va urma)

UN ALT SOI DE HOȚIE CU GUM SE CONFECTIONEAZĂ

O REVISTĂ RENTABILĂ

(continuare)

t pe cei ce într'adevăr contribuie la dicarea nivelului cultural, în schimb, "zânește generos o seamă de paraziți. Revistele literare o duc greu. ele de artă curată, nici nu mai există. Dar prospiciază magazinele editate de Ignatz Hertz sau de emenii săi. *D-l Darie, ocupându-se, poi, de personajul cultural Laker, scrie:* „Dar iată-l pe d-l Laker și delicvent. Sub titlul Dilema (oidei la pag. 67-68 și sub semnăra mondenă Mar-leta, găsim reproșu cuvânt cu cuvânt un articol intitulat „Dilema” și tipărit în ziarul eformatorului din Piatra-N. sub semnătura C.N. Turcu cu trei luni înainte. Procedeu e simplu: Dudaia Mar-eta și d-l Laker, lucrează cu foarceele și cu borcanul de gumă.

Șterpelesc din publicațiile puțin noscote de public, fură pur și simplu textul și-l semnează. Revista e iată. Și sântem siguri că d. Laker nu moare de foame pe urma acestor abile operații.

Tânăra victimă a acestei hoții, autorul articolului subtilizat din Refornatorului, studentul C. N. Turcu, ni'a înfățișat la Redacție, cerându-ne în sfat pentru pedepsirea făptuito-ului.

la-l de guler, tinere, și și tona-ză-i puțin, dilema modei.

Dar d. Turcu l-a luat demult de guler. *D-l Laker a fost dat în specol cu revista D-sale parchetului de Ilfov, pentru plagiat și contra-facere. Și-i sigur că va ieși șișfonat și contra făcut din toată afacerea asta. Pentru-că un lucru D-le Laker, lauda nu e pentru guzganul care fură grâul și-l cară cu gușa în pământ, ci pentru cei ce-l scământă și-l cultivă muncind cistit.*

D-l Turcu este astăzi redactorul unui ziar propriu și muncește dezinteresat într'o direcție laudabilă.

Meseria de guzgan, d-le Laker, nu e mereu rentabilă și se întâmplă, câteodată, că ești tras de guler chiar din gaură de șoarece.

V. N. DIMA

CITIȚI ȘI RĂSPÂNDIȚI „AVÂNTUL”

Să luăm aminte!..

În numărul trecut, după o scurtă analiză a vieții sufletești în general, am făcut un apel către cărmuitorii de suflete spre a se înrola în armata de rededeșteptare a forțelor sufletești ale neamului românesc. Dar pentru ca acest apel să aibă urmări fericite, voi continua a analiza adâncurile vieții sufletești de astăzi, sub toate aspectele vieții sociale. E natural să încep cu analiza sufletească a vieții sătești. A sosit ceasul ca noi conducătorii firești ai satelor să dăm pe față realitatea: *londul sufleteș al satelor noastre e așezat pe un vulcan, căruia îi trebuie o singură mișcare nenorocită, ca să arunce lava pusluitoare.*

Această lavă s'a canalizat în sufletul sâtenilor prin diferite prefaceri sociale înfăptuite după război. Opera de refacere a țării, legiunile cu caracter constructiv, toate bunele intenții ale iubitorilor de patrie și neam, trecând prin sîta nenorocită a moravurilor politice, au ajuns astăzi să fie înțelese în senz pericolos de către sâtenii noștri. Voi da numai câteva exemple spre deplină edificare. S'a înfăptuit improprietărea — fără nici o selecție a improprietărilor.

Nimeni până astăzi — din cei în drept — n'a căutat să lămurească pe agricultor că pământul e un bun social și din rodul lui trebuie să se hrănească tot Românul. — *Ce răspundeți aici luptătorilor de clase sociale?*

Această mare operă socială, a fost speculată în chip mișelesc de către toate partidele politice și de unii interesești în materie agrară. — În unele părți sâteanul nu mai știe azi pentru ce e improprietărea... S'a dat votul universal...

Politicienii l'au speculat ca pe o marfă de vânzare. Dreptul de vot a ajuns un obiect de litație și învrăbire socială, motiv de nerespectare și răsturnare a valorilor.

Astăzi în masa electorală nu valorează calitatea ci cantitatea! Nimeni n'a lămurit pe sâtean — în chip desinteresat — asupra răsului dreptului de vot. Alegătorul sâtean privește dreptul de vot un mijloc de ridicare la situații înalte și de trai fără de muncă. Campaniile electorale, în unele cazuri model de șatre țigănești, cu injurături și mincunării ne mai auzite.

Ce lecții nenorocite au căpăta sâtenii noștri din campaniile electorale dela politicienii preținși intelctuali??!...
Dar presa? O adevărată nenoro-

cire! Descriere amănunțite de delapidări, crime, bande... În fiecare număr citești câte o delapidare... O anumită presă soldată de dușmani, în această direcție și-a făcut curat «o meserie».

Din campaniile electorale și din presă, sâteanul și-a făcut convingerea că drumurile țării noastre sunt tot atât de periculoase, ca și căile Ierichonului!..

S'a înfăptuit îndreptarea calendarului; numai noi preoții știm ce am suferit! Să știe toată lumea că ne-am jertfit în această direcție numai din spiritul adevărului și al iubirei de patrie. Biserica nu suferă din neîndreptarea calendarului; dar iarăș declarăm deschis că nici știința — de dragul căreia am luptat — și nici reprezentanții statului — care trage foloase din această îndreptare nu ne-au dat concursul în această grea luptă. Ba politicianismul a speculat și această jertfă supremă a noastră! Rezultatu? — *Un tânăr frate al nostru lupțând pâna la disperare, neajutat de nimeni și-a pregătit momentulu!* (Preot Vasiliu Zănești). *Ne doare amar! Dar spunem curat!* — *Fiecare cu cinstea lui!*

Sâteanul astăzi buimăcit complex nu mai știe ce și pe cine să mai creadă. El nu vede nimic statornic; mai aude și pe unele partide politice nu nu recunosc parte din legislația făcută până'n prezent; aude făgădueli ce nu se pot implini; în Biserică vede preot neconținut cerșând bani pentru tel de fel de societăți de binefacere; învățătorul îi da neconținut cu construcțiile și amenzile școlare; de aceea a ajuns sâteanul nostru să ne privească cu ochii aproape încrunțați pe la adunările culturale făcute în interesul lor!

În fața acestei primejdii care ne amenință, noi conducătorii satelor ne facem datoria și dăm semnalul de alarmă.

Facem atenți pe conducătorii noștri și-i rugăm: Să înfrânaze apucăturile unor preținși binefăcători ai mulțimei, să mișoreze vîizza și pofta lor avidă de riauare la trai fericit. Gândiți-vă că lava clocotește în jurul craterului; iar noi trăim în jurul vateamului! În timpul cotecismului, tot mai sântem la ualorie! Noi n'avem mașini cu viteză mare ca să fugim de pericol; dar iarăș nu vrem să cădem victime ca inantașii noștri de acum 20 ani.

Pentru această cărmuitorii suflete-lor sătești strigă:

„Să luăm aminte!”

Preot MIHAI GAVRIILESCU

O punere la punct

Cu prilejul festivalului liosul „Petru-Rares”, s'a observat că o anumită parte s'a fost lipsită de unele prezențenți. Din altitudine, vădit ostilă, pe care s'au înțeles unii manifestanți culturali, s'a făcut o constatare.

Constatarea, iată: mulți s'au văzut, poate, zăgrăviți în unele din scenele liosului „Marta Inclipăit”. De aceea, în loc să rită și să se îndrepte vîizile (cu putea aliecia să facă) l'au doar o operă de artă) au împușcat cu veninul care le fierbea în suflet și-au împușcat cu săgeți de paie la organizatorul festivalului.

Esajni e și sentimentativ. Una dintre cele mai frumoase societăți. Dar, n'a fost lăsată în considerație. Ingustimea sufletească nu poate înțelegi cu simț, în sary e lăzlia viața unui întreg popor. Luatul acesta nu e nou, dar, oricum, nu ne putem opri de a nu reda o anecdotă adecvată situației prezente:

Cindra se desvîlice o statua de marmură într-o comemorație unui geniu. S'a discutat aprins: unii liosul geniu, s'au admira opera sculptorului. Și s'a ajuns spre soară: pe neștiință, lumea cu soare. Doar statua a ramas în adînchi, elegent și maestrosă d'un stat de roni împrejurat transiții. O jăvră, care, stătea de plătorele publicului, tagie chicală, depărat, cu toada într-o plătore, se apropie cu înțel, miroase sociul, ridică piciorul și... desvîlice-tează statua.

Superb gest! Noi ne întrebăm: înșă a-vut-a jăvrăa chomara și omnia gestul? A fost la înălțimea chomarai sale?!

Cercurile culturale din Piatra

Trebuie să facem o constatare îmbucurătoare, că cercurile culturale dau simț pe-mare din orașul nostru nu mai ca frumose avânt.

Intrecerea între școlii de a se prezenta sat mai bine, de acestor manifestații culturale unor frumoase producțiuni cu un program surs și bogat, cele ce stăruie și mai înșă de cât cea în direcția legăturii cu școala, înșă școlii deșă abnulu îndreptare pentru numeroși public veni să asist.

Sau școlia iată cercurile culturale s'au pentru școlii o oculte de a arăta pătrun de mână și prietereș discalilor și elevilor, iar pentru public școlia de a gusta momente de adevărată plăcere intelectuală, în mijlocul acestor micuți, care și îndreptare școlia cu atăta înșă și orăgălăgii.

Asociație deșă deșă plăcută, munitate de bucurie, ori de turăli dălogie, a înșărit uric și asistat la cercurile care s'au înșă panu s'au la școlia primare de la Valca vici, din Precizia, No. 2 de tele, No. 3 de tele și No. 1 de băgii și loto.

Ca unii care au asistat mai la toate aceste cercuri, în șă aduc pe această cale, mulțumirea mea și un cuvânt de îndreptare și de răsplăta pentru cei ce și-au pus muna și sufletul în asemenea frumoase producțiuni.

VASILE GIHTESCU

Incursia poeziei moderne în provincie

Au trecut câți va ani, decând subtilul toiletonist, ce era poetul Dimitrie Anghel se tânguia de dispariția „Stelușii” lui Alecsandri din reperitoriul lăutarilor grădinilor de vară. Era în șirurile melancolice ale lui Anghel, toată profetia evoluției literaturii noastre din veacul al XX-lea, cu linia ei frântă brusce de haosul de gând și simțire dăruit mai cu seamă de războiul, al cărui preludiu se plânădea în atmosfera aceea de cer înșelat și mireasmă de grădina a colaborării Iosif-Anghel, ce'nsemna și viața și moartea semănătorismului. „Stelușă” a murit cu adevărat pentru grădinile de vară, și ciocnirile hal-belor blonde azi se învioră de scepticismul degajat al versurilor de erotigă beteagă, asemenea începutului de romanță:

Eu știu că ai să mă înseli chiar mâine.
Dar fiindcă azi mi te dai cea
Am să te iert, e vechi păcatul
Și nu ești prima viuvată —

al cărui melodie de mediocru indiferentism întârzie bucurios și în gândurile târate ale barbiernilor de mahalala, odată entuziasmați de sentimentalismul dulceag al „Stelușii”, imbinat de aducerile aminte ale sceneilor proprii de dragoste.

Am ales aceste două poezii, nu ca să conclud superioritatea uneia dintre ele. O elementară rușine mă cuprind de mă gândesc că aș fi putut măcar stărui în muntea cuiva această neglioaabă idee. Căci ori cât de pronunțate ar fi simpatia mele față de Ion Minulescu, care azi e un talent în deobște recunoscut, totuș nu mi-ăș încumeta să-l compar cu figura apu-a a bardului de odimooară de la Mircești. Am ales însă aceste două poezii ca să zăgrăvesc un aspect al contemporaneității. De altă parte însă, e adevărat că nu mahalalele și grădinile de vară îndrumă plimăirea spirituală a societății. Dar nu mi-ăș puțin e adevărat că elita întotdeauna

exercită o înrăzise încuntestabilă a supra gustului publicului mare. Și de astă dată mă interesează chiar această latură.

Ceace presinția Anghel, în a căru înfăptuire poetică au dat întâlnire lumea nouă cu cea veche, trebuia să se întâmplie înșă. Căci opnia publică ori cîte rezistențe opune mășădării unui nou spirit, poetul ei nu se ridică la înălțimea unei înșădării: ci ofera numai priveștișea jantă a unei întârzieri regretabile. Crearea unei atmosfere îndrumătoare nu poate fi opnia nici de cea mai conșăntia opnie publică (presupunând că creația dispune de pateri vitale). Ea poate prieinii doar curente *anarhice*, — nu poate însă arunca zăgazuri trairice în fața vaturilor vitale. Mai curial sau mai târziu își recunoaște rolul și — se retrage, acceptând node valori. Valorile iau naștere din evoluția ritmului istoric, ce plătore de o potrivă deasupra tuturor. Astfel că, carentele noi ce se înșăgă nu trebuie considerate drept elemente des-

tructive ale unei cultură atare, când, cîe în fond păstrează o continuitate cu focarele culturale vechi. Curentele destructive sânt acelea ce puerce de aiurea, mai adesea fiind lipsite de ori ce vitalitate. Acceptarea lor deși în fond nu e primejdiosă, pentru că e cu nepușă a fi durabilă, totuș, e înrăzăvina dăunătoare, deoarece stagnază propășirea firmană a muncii constructiv e. Ceace e veș, împor-tant în acest domeniul, este originea curentelor noi. *Formele școlii* nu se pot împrumuta. Ceace poate fi însă împrumutat este *școlia* creației. Elementul formal constituie tehnica lui, — iar elementul lăuntric e însuși fermentul său — sufletul. Și pentru că creația să fie pomădă, e de neapărată nevoie ca ea să fie originală. Or, asta nu poate fi decît, posedând o formă originală — un suflet propriu.

Începuturile poeziei moderniste românești se contură cu tclutrea celor dintâii versuri de factură simbolistă mai adesea împrumutate din Franța.

POLITICA PARTIDELOR

Manifestația Național-Tărănistă de la 17 Martie cor. a produs un răsunet puternic atât în țară cât și în străinătate.

Simpaticii noștri vecini, Ungurii, s'au și grăbit să o interpeleze ca o manifestație revoluționară de pe urma căreia Ungaria ar profita multe.

Se pare că și guvernului nostru i-a dat de gândit, căci în ziua de 21 cor. au fost convocați toți membrii majorităților la Președinția Consiliului, la o constatare în legătură cu campania de răsturnare a opoziției. S'a arătat că guvernul se simte tare, ba mai tare acum ca oricând și că n'are de gând să se retragă, în ciuda opoziției.

După cât se pare, la mijloc e o simplă ambiție din partea ambelor partide.

Cât de dăunătoare e însă această ambiție politică pentru interesele țării! Corpurile legiuitoare fac și votează legi cu înțelea fulgerului.

Multe din ele sunt bune. Ce păcat însă că nu se aplică aceste legi cum ar trebui!

La Geneva D-l Titulescu a semnat un pact de amicitie încheiat între țara noastră și Grecia pe timp de 10 ani.

În chestia optanților D-sa a declarat, că hotărârea Ligii națiunilor, n'are nici o valoare atâta timp cât România n'o primește.

Zilele acestea, după o lipsă de 2 luni, D-l N. Iorga s'a întors în țară.

Se așteaptă cu nerăbdare atitudinea D-sale față cu evenimentele politice actuale.

Moartea profesorului Em. Constantinov

Joi 29 Martie crt., la ora 7 seara, a încetat din viață Emil Constantinov, fost profesor la liceul din localitate și director al internatului liceului.

De vreo două săptămâni contractase o gripă infecțioasă, care s'a agravat în urma ivirii unei complicații de bronho-pneumonie.

Emil Constantinov era suferind de mai mulți ani de zile. Din această cauză ducea o viață regulată și liniștită și trăia, oarecum, mai mult izolat în cercul restrâns al familiei sale.

Timpul liber și-l consacra plimbărilor la aer curat.

Adeea îl vedeai urcând aleeele parcului, întovărășit de unicul său fiu, pentru care nutria o exagerată iubire părintească.

O răceală cumplită l-a trântit la pat și complicându-se i-a răpus organismul său slăbit încă de mai înainte.

Toate eforturile depuse de medici au rămas zadarnice.

Acum, când natura își schimbă aspectul ei trist desmorțind și pregătind toate pentru o viață nouă,

Emil Constantinov parăsește această viață, răpilit de moartea nemiloasă, lăsând în urma lui, în prada unei teribile desnașdejdi, o soție iubită și un copil adorat. Moare în mijlocul elevilor internatului pentru care a fost ca un adevărat părinte.

Emil Constantinov era înzestrat cu o inteligență vie și un suflet ales.

Dragostea lui mare pentru elevi l-a făcut să ia direcția internatului liceului și tot aceasta l-a determinat să ia asupra și supravegherea societății de lectură a elevilor liceului, unde dădea îndrumări și povești bune asupra modului cum trebuie desfășurată activitatea extrașcolară a elevilor.

Inzestrat cu o cultură clasică, solidă și temeinică, puteai discuta cu dânsul în orice domeniu, iar în materia lui de specialitate era neîntrecut.

Emil Constantinov s'a născut în anul 1876, la 22 Noembrie st. v. în orașul Iași, unde și-a făcut toate studiile, de la cele primare până la cele universitare, luând în 1899 licența în științele istorico-filologice (specialitatea l. română, latina și greacă) la universitatea din Iași.

După terminarea acestor studii, simțindu-și sănătatea sdruincată

plecă la Berlin, unde, în dorința-i aprigă de studii, urmă, timp de doi ani, cursurile de filologie clasică, la Universitatea de acolo.

Cunoștea la perfecție limbile: germană și franceză și posedă cunoștințe destul de înaintate în domeniul limbilor engleză, italiană și spaniolă.

A fost profesor suplinitor în intervalul: 1901-1907 la gimnaziul «Alexandru cel Bun» din Iași, la li-

ceul «Traian» din Turnu Severin și la liceul «Petru-Rareș» din localitate.

La 1906 a fost numit profesor titular la liceul «Laurian» din Botoșani, iar la 1 Sept. 1907 a fost transferat la liceul din localitate, unde a funcționat, la catedra de limba latină, până în prezent.

Moartea lui lasă unanime regrete în sufletul tuturor celor cari l-au cunoscut și l-au iubit.

D. L. S.

O lacrimă pe mormântul unui tânăr coleg!

† Preot Ioan C. Vasiliu — Zănești

Luni 19 Martie 1928 și-a dat obștescul sărșit — în plină tinerețe — colegul nostru, Ion C. Vasiliu, care a păstorit abia doi ani de zile parohia Zănești. — Pentru necunosători, acesta ar fi un fapt comun; dar pentru noi colegii și în special pentru mine, care l-am cunoscut greutățile vieții de păstor — al unei turme îndărătnice — moartea lui prematură ne doare adânc și vărsăm aceasta lacrimă pe mormântul său proaspăt. Trudit ai ieșit de pe băncile seminarului „Veniamin“! Trudit-te-au cele 24 obiecte de învățământ religios și profan. — Ai venit acasă la poalele „Ceahlăului“, în satul tău natal „Isvorul Alb“. — Idealismul sufletului tău de tânăr plin de avânt și chemarea sufletului bunicului tău — preot, — te-a hotărât să-ți iei pe umeri jugul preoției, tot în mormurul „Bistriței“, în satul Zănești.

Întrând în enorie, desigur că ți-ai făurit frumoase planuri! — Dar sufletul tău inocent, n'a prevăzut realitatea și ai luptat, singur, nesprîjinit de nimeni, până ți-ai pus zilele în mormânt! Te-am văzut cum te întorceai cu tovarășa de viață spre casa, în amiaza zilei de Sr. Dumitru — trecut.

Erai trist și descurajat de moarte! Simțeam realitatea, căci în traversasem toată parohia, ai cărei credincioși lucrau de zor ca'n zi de lucru. Numai privind această situație ne-am revoltat adânc! Însă numai sufletul tău ar putea spune câte piedici ai avut în calea ta. Recaicitranta foștilor tăi enoriași e cunoscută în județ și totuși nimeni n'a luat nici o măsură în privința calendarului.

„În această luptă fără de preget ai întâmpinat tot ieul de obstacole între care și o complectă desintere-

sare și nepăsare din partea bătrânilor preoți de acolo care te pizmuiau și-ți zădărniceau ori ce elan, căutând să te descurajeze pe ori ce cale fără nici un scrupul. — Din potrivă acei care ar fi trebuit să-ți dea un sprijin instigau poporâni cu tot felul de intrigi între care mai ales pe chestia îndreptării calendarului, căci e de notat că acești bătrâni preoți slujeau după bunul plac al poporânilor, după calendarul vechi“.

Dacă mai adăugăm amestecul ucigător al politicianismului, indolența și incapacitatea autorității comunale, îndărătnicia locuitorilor, plus egoismul și materialismul colegilor vizați, atunci îți înțelegem simțimintile cu care ai plecat dincolo!

Te-ai dus, dragă, colege, desigur prea de curând dintre noi! Dar mângâie-te măcar cu această lacrimă! Ne facem datoria și strigăm pentru sufletul tău: Te-ai născut sănătos în aerul curat din jurul „Ceahlăului“. — Școala ți-a stabilit trupul, iar enoria și dușmanii ei, ți-au luat sufletul! Iar pentru cel ce-ți va lua postul de pastor la Zănești, strigăm: Colegii bătrâni vizați cred că misiunea Bisericii noastre se termină cu viața lor? Cu cel care va mai veni, vor proceda la fel? Autoritatea noastră în drept mai crede că se pot permite asemenea lucruri? Iar politicianismul îl avertizăm: De ajuns!

Nu nimiciți „preoția“ căci fără ea nu puteți trăi!

Dormi în pace și te edihnește iubite colege.

Primește această lacrimă colegială de la un frate al tău mai în vârstă, născut tot în umbra bradului!

Preot MIHAI GAVRILESCU

Balul „Avântului“!?

De altminteri, literatura franceză pe semne a fost cel mai luminos far de orientare al nostru, exceptând patru cinci poeți și scriitori:

Em. Ionescu, Coșbuc, Rebreanu, și acum în urmă Lucian Blaga. Aceste poezii după cum era firesc, au provocat reacția spiritului autohton, care n'a răpus printr-unul din cele mai rodnice curente ale lui Stănișoara. Era însă bine înțeles și în seria acestor scrieri simboliste unele ne lu puteau în înălțare din domeniul poeziei românești pentru simplități modice și pacatoase prin simbolism. Poeziile nui Ștefan Petica și versurile d-lui Ovid Densusianu vo se persista să numim ca două mărturie de luptă, ci și ca două bas reliefuri în fresca creației noastre. Totuși seismatismul era firesc, pentru că noi românii spre deosebire de popoarele apuzice, nu puteam să remarcăm epuzarea izvoarelor noastre de creație conformată ritmului istoric ce ne-a ridicat la pretenții culturale. Poezia țărăniarăsbunătoare a lui Coșbuc, trebuia să se intruchipeze încă

odată în versurile de proporții protetice ale lui Goga.

Înainte de a trece în faza de fecundă viațuire a Parna-ului prin puterile lui, — se impunea exaltarea misticismului național cu sensibilitate veche. Aici stă însăși problema de căpetenie acceptării poeziei moderne care, după războiu a devenit fapt recunoscut oficial („Doctore Lumina“ de Lucian Blaga au fosi premiate de Academia Română). Deci, pentru ca să și poată croi drum, noua poezie avea nevoie de o sensibilitate proaspătă.

Asta este intruciva și meritul a celor mulți literați, ce cu neistovită dragoste, dar cu puțin rezultat de creație proprie au promovat societatea românească, prin recomenzarea atmosferei literare ce ne nvalue astăzi. Bine înțeles a contribuit la încheierea acestei sensibilități și mentalitatea postbelică, (pe care am schițat o în alte publicații). Paralel cu existența acestei sensibilități s'a pe-recut la noi un alt eveniment literar, ce va lua fără îndoială proporții istorice. Modernismul a încetat să se ntați-

zeze cu aspectul său cosmopolit, protive dului autohton. O seamă de tineri literați crescuți sub zori moderne, și-au aplecat urechea la zvonul pamântului nostru. Astfel simbolismul ne-a daruit un poet viguros în persoana d-lui Andrian Mauru, a cărui poezie a luat naștere din însăși atmosfera sufletului românesc. Totasemenia și n Bacovia sunt atâtea și atâtea elemente, ale caror sulfare trandeeza zvacurile sobocate ale unui spirit autohton. În ardeal unde alta dată nimeni nu-și putea închipui un al stil de cat cel realist, o generație nouă abandonând orice rețetă uzată lucrează la fuzionarea spiritului modernist cu străvechea simțire a poporului român. Astfel Emil Isac, Anton Cotruș și în deosebi Lucian Blaga își altoesc firul inspirației lor în seorța pamântului românesc. Există în Transilvania numeroși tineri intelectuali, cari vad în Lucian Blaga, pe cel mai de seamă poet al literaturii noastre de azi! Acest modernism conformant ritmului tradițional nu se oprește numai la poezie; Gila

Galaction și Em. Bucuța sunt pentru noi doi modernști riguroși, al caror talent se încheagă în vazduhul involburat al zilelor de azi.

Dacă inima țării este Capitala, apoi atunci provincia este sângele ei, ce dă viața inamii. Și mai este cea mai puternică cetate de conservare a ei. În care nu pătrunde decât lumina eroilor. Dacă până acum poezia modernistă n'a putut pătrunde în provincie, se datorește faptului că ea nu era conformată spiritului autohton. O poezie ce n'avea afirmată cu felul nostru de a fi, nu putea să incolțeașca pe pajștea verde de câmpurilor. Astăzi însă, când s'a încheat definitiv o nouă menținată, un nou spirit și o nouă sensibilitate, — cu ele va fi primită o nouă aita a carei turlă va străluci în hârțuiala vânturilor.

VICTOR IANCU

Răspândiți „Avântul“

Indrăznețul atac al bandiților Balan și Chiriță

În seara zilei de 22 Martie 1928 pe la orele 19, patru indivizi necunoscuți, dintre care doi înarmați, au intrat în cantonul D-lui Gh. Oprea de lângă satul Nechit, com. Mastacăn, unde găsind pe fiul acestuia anume pe Dumitru Gh. Oprea, în etate de 20 ani, l-au legat cu mâinile la spate ducându-se cu el la preotul David Țaruș la schitul din satul Nechit de-părta-re de 700 m. de canton.

Găsind lampa aprinsă, au pus pe Oprea de a striga preotului să-i dea drumul în casă. Preotul cunoscând pe băiat i-a dat drumul.

Unul din bandiți a intrat cu băiatul înăuntru, închizându-l într-o cameră. S'a dus apoi la preot, l-a luat la bătaie, spunându-i că el este banditul Balan, și dacă nu-i dă bani îl omoară.

Preotul, îngrozit, i-a dat 1500 lei. Intrucât banditul nu s'a mulțumit, preotul a spus că restul de bani îi are la biserică. Cum biserică se afla în aceeași curte cu casa preotului banditul a legat solid pe preot și s'a dus cu acesta la biserică, de unde a furat suma de 15000 lei și 50 monede de argint.

După aceasta a deslegat pe preot ducându-se din nou cu el în casă, de unde a mai luat un revolver rusesc cu 7 cartușe și o carabină încărcată, proprietatea pădurarului, ce se afla la preot.

Își poate face idee oricine de îndrăzneala acestui bandit, care a operat atâta timp, singur, ceilalți trei având doar ordin de a sta la pândă. S'a u format putere pentru prinderea lui Balan precum și a celorlalți trei tovarăși de-ai lui, despre care se crede că doi din ei ar fi Chiriță și Cratinoiu, iar al treilea un individ necunoscut.

Poliți Protestate

— Iancu Suharoviei Piatra-N.	2500
— I. și C. Pintilie "	800
— D. Stanciu Zănești	20000
— Vasile Geacăși Borlești	6000
— N. Trif Buhș	5580, 10000,
	8000, 2000, 8000
— N. Botez și Tinca Veicu	1000
— C. Mihailescu	1000
— Dumitru Murariu	3300
— Vasile Stavăr Cărligi	15000
— C. Gh. Pascu Dobreni	5000
— David și Matilda Katz	5000
— I. Gabia	1000
— C. N. Alex. Titu Dâmbovită	10000
— Gh. Maștei Hangu	4000
— N. I. Moleş Pângărați	4100, 6100
— Floarea I. Mihăilă	4000
— Gh. Agăpescu	5000
— D. I. Zamă Cărligi	2000
— V. Popa B. Prec.	16000, 6300
— L. H. Axlerad	1000
— Zaltman Herșcu	1500
— C. H. Georgescu Urați	20000
— Gh. a Marinăi Tarcău	6000
— V. P. a Lupoaei Căciulești	1000
— Copel B. Katz	1000

Trate

— F. R. Davidoviei L. Herșcovici și D. Davidoviei	1290
— Calman Lazaroviei	10000
— Josef Veber	6005, 7200
— Eber Kitai	1007
— V. Coman	5040

Balul „Avântului“ ! ?

INFORMAȚIUNI

Duminică, 1 Aprilie crt. ora 9 seara, D-l Tudor Vianu, conferențiar la Facultatea de Filosofie și Litere din București, va vorbi, în sala Teatrului despre Henrik Ibsen.

În restul programului:

Coruri, executate de elevii școlii secundare de fete din localitate, sub conducerea d-șoarei Hogaș.

Recitări, prof. I. Nichita.

În ziua de 28 Martie 1928, soldatul jandarm Cosoiu Terapont s'a sinucis trăgându-și un foc de armă în piept.

Din cercetările făcute de D-l Comandant al Companiei de jandarmi și de D-l Medic s'a constatat că soldatul suferea de neurastenie.

D-nii membrii ai Consiliului comunal al orașului sunt convocați pentru Luni 2 Aprilie ora 4, spre a se rezolva următoarele chestiuni importante :

a) Proiectul noii clădiri a centralei electrice.

b) Aprobarea distribuirii parcelelor de locuri p. improprietării urbane.

Secretarul comunei Broșteni Simion Iftimie zis Feraru, suntem informați că posedă un drept de cărciumă, de care face uz prin C. Vasilius. Întrebăm pe cei în drept: „se poate să fii funcționar și să posezi și drept de cărciumă“ Dorim a se lua urgente măsuri pentru ridicarea brevetului sus numitului.

Se aduce la cunoștința părinților elevilor cari au rămas în urmă cu plata taxelor la comitetul școlar al liceului, să se grăbescă a le achita integral, altfel nu se mai admite nici o păsuire

În conformitate cu noua lege a învățământului Secundar, clasa VIII-a s'a desființat; elevii absolvenți a VII clase vor depune examen de bacalaureat în toamnă, după un program special, care se va publica la vreme,

Rugăm pe D-l Polițai a da ordin subalternilor să controleze pe conducătorii automobilelor, căci unii n'au autorizația cerută de lege. Sunt unii care au această autorizație dată provizoriu de Prefectură, aceasta însă știm că nu dă dreptul a face exercițiu de conducere prin oraș. Deasemenea nu se respectă viteza permisă de a circula.

Sunt unele străzi unde mașinile merg cu cea mai mare viteză fără a fi stingerite de nimeni.

În ziua de 28 Martie, a sosit în localitate D-l Gh. T. Kirileanu, bibliotecarul și șeful biroului de petiții al Palatului precum și membru în comisiunea monumentelor istorice, cu delegația specială din partea Ministerului cultelor, care împreună cu D-l Prefect al județului și cu D-l Director al liceului membru în adunarea eparhială a Mitropoliei Moldovei, s'a transportat în com. Căndești, unde și-a dat avizul pentru construirea unui local de școală pe un loc viran, fost cimitir, și care fusese trecut de preot la comisiunea mormintelor istorice.

Conferința școlară intrunită în ziua de Marți 17 Ian a c spre a lua măsuri disciplinare contra elevilor cari se duc la spectacole—cari sunt absolut interzise, de orice fel ar fi—și contra celor cari umblă pe străzi a hotărât următoarele pedepse pentru cei din categoria din urmă:

Pentru prima oară eliminarea pe două săptămâni.

Prins a doua oară pe stradă, eliminarea pe timp de o lună.

Prins a treia oară eliminarea până la sfârșitul anului școlar.

TRIBUNALUL JUDEȚULUI NEAMȚ Secția I.

Publicație de Vânzare No. 1582

Anul 1928 luna Februarie în 28 zile

La termenul de 17 Ianuarie 1928. Tribunalul Neamț S I, prin jurnalele No 379, 380 și 381, 928 a amânat la stăruință vânzarea, iar D-l Judecător Sindic cu adresa 63 928 Iureg. Trib. Neamț secția I, a cerut și Tribunalul secția I a dispus vânzarea prin licitație publică a averii imobile proprietatea falitului Victor Balan și Gh. Sandu din Piatra N. compusă din 3 imobile situate în Piatra N.; imobile care după procesul-verbal de situație cu No. 1378 din 1926, încheiat la fața locului de D-l Portărel I Durac au situația următoare :

1) Teren de circa 500 metri pătrați cu o casă construită din material arzător, acoperită cu tablă având 3 camere, un antret și în prelungire gură și celar la spatele casei. În curte o bucătărie de iarnă construită din material arzător și acoperită cu tablă și o latrină cu 2 despărțituri de scânduri și acoperită cu scânduri împrejurarea cu gard de scânduri se învecinează la răsărit cu Ioan Balan, la apus cu N. Ciocan, la m. noapte cu Gh. Rusu și la m. zi cu strada Dragoș Vodă; Casa purtând No. 60 situată în str. Dragoș Vodă din Piatra N., aparținând falitului Victor Balan. Venitul anual este de 16000 lei.

2) Un teren de circa 300 m. p cu o casă construită din material arzător, acoperită cu draniță, având 2 camere, antret și bucătărie de iarnă, în fiecare cameră câte o sobă de cărămidă și ferestre duble. În bucătărie cuptor de zid și o plită cu cuptor de tablă, în curte o bucătărie de vară de scânduri acoperită cu tablă, fără plită sau cuptor, cu o pivniță de desupt având pereții căptușiți cu scânduri de brad, o magazie de scânduri acoperită cu tablă cu 2 despărțituri și o latrină de scânduri. Acest imobil al falitului Gh. Sandu e situat în strada Arini No. 83 învecinează la răsărit și m. noapte cu Timothe Mitrea zis Șoarec, la apus cu Tinca N. Petrescu și la miază zi cu

strada Arini. Venitul acestui imobil este de 20000 lei anual.

3) Terenul de 1428 m. p. cu o casă construită din material arzător, acoperită cu draniță și compusă din 3 camere antret și bucătărie de iarnă și continuare celar la spate văd fiecare cameră câte o sobă de cărămidă; în curte o bucătărie de iarnă și o gură și același acoperământ de draniță, o bucătărie de vară de scânduri acoperită cu draniță, o latrină de scânduri acoperită cu scânduri cu 2 despărțituri, pomi fructiferi și o losniță de uscare prune. o altă casă nouă și ne terminată lesă din material arzător, acoperită cu tablă compusă din 2 camere, un antret, o cameră fără ferestre nici dușanele împrejurarea cu gard de scânduri. Acest imobil este situat în Piatra N. strada Cantemir No. 2 și se învecinează la răsărit cu D-l Duța Isăcescu, la apus cu V. I. Sandu, la m. noapte cu drumul și la miază zi cu str. Dragoș Vodă și Cantemir. Aparține falitului Gh. Sandu și venitul e de 2000 lei anual. Sarcini după listade Grefa conf. art. 405 pe civilă asupra acestor imobile, altele nu sunt.

Vânzarea și adjudicarea acestor imobile a va face în pretorul Tribunalului Neamț secția I. În ziua de 26 Aprilie 1928 ora 13 învecinează se strigările de la suma de lei 15000 pentru imobilul din str. Dragoș Vodă No. 6 a falitului Victor Balan; Lei 200000 pentru imobilul din str. Arini 83 și lei 200000 pentru imobilul din str. Cantemir No. 2 ambele a falitului Gh. Sandu, și chiar sub acele prețuri după cum va fi mai avantajoasă.

Vânzarea se va face în parte sau în total. Sunt somați toți acei ce ar pretinde vreun drept de chirie, ipotecă sau orice alt privilegiu ce înaintea adjudicării s'a arate Tribunalului pretențiunile lor sub pedeapsă de a nu li se mai ține în seamă.

Prim Președinte. ss) D. Apostolidi

Portărel, ss) I. DURAC

Dos. No. 2324 927

IMPRIMATE

IN CONDIȚIUNI
IREPROȘABILE

EXECUTA LA
TIMP și CURAT

CU PREȚURILE CELE MAI EFTINE

IMPRIMERIA JUDEȚULUI NEAMȚU

STR. ALEXANDRU
CEL BUN NO. 32

Renovată cu litere și mașini noi
aduse direct din străinătate

Pentru nunți, baluri, serate, banchete etc.
se angajează cu prețuri convenabile
FRĂȚII PERJOI—SIMION

VIZITAȚI

Marele magazin de coloniale și delicatose

VASILE COMAN

STRADA ALEXANDRU CEL BUN NO. 15

În vederea Sărbătorilor am adus un mare transport de mărfuri, pe care le pun în vânzare cu prețurile cele mai convenabile, onor. clienți având economie la cumpărături

Rog vizitați și cumpărați spre a vă convinge

Tot odată am vinuri de calitate superioară, din viile renumite ale moșt. Manea Băiatu din Odobești, pe care le pun în vânzare cu prețuri reduse

Mi-a sosit icre negre de Manciuira, știucă și crap pește sarat, mărion, făină de grâu, drojdie, etc.